

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/168/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517209140
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7517209140.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňa JUDr. Oľga Tatranská, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: V. F.Á., W.. X.X.XXXX, M. F. XXX XX V. I. XX, v spore o 1439,54 € s prísl, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 1.493,50 € za obdobie od 25.3.2017 do 20.5.2024 v celkovej sume 962,55 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcom rozsahu sa žaloba ohľadom zmluvného úroku zamietla.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu 100% trov konania, o výške ktorých bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom v osobitnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 19.4.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 1439,54 € ako dlžoby na čistej istine úveru, 52,25 € dlžných neuhradených úrokov do dňa 24.3.2014 t.j. zosplatnenia úveru, sankčných poplatkov (úroku z omeškania) v sume 0,43 € a na poplatku za poistenie 1,28 €. Ďalej sa domáhal priznania 13,9% ročného zmluvného úroku z dlžnej istiny 1439,54 € od 25.3.2017 do zaplataenia, 5% úroku z omeškania z dlžnej sumy istiny 1439,54 € a dlžných úrokov 52,25 € od 25.3.2017 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. O tomto nároku procesný súd rozsudkom o dňa 20.9.2018 rozhodol tak, že
- prvým výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.493,50 € spolu s dlžným zmluvným úrokom 52,25 € ako aj spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.491,79 € od 4.4.2017 až do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti
- druhým výrokom v prevyšujúcom rozsahu žalobu ohľadom zmluvného úroku a počiatku plynutia úroku z omeškania zamietol
- tretím výrokom priznal žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania 100%

3. Pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností, preukázaných žalobcom a listinných dôkazov, podľa ktorých:

3.1. zmluvou zo dňa 31.5.2016 žalobca uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver 1500 €. Zaviazal sa ho splatiť spolu s úrokmi v pravidelných anuitných splátkach s konečnom dobou splatenia 20.5.2024. Žalovaný úver nesplácal v súlade so zmluvou, a preto žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 24.3.2017 na predčasné splatenie celého úveru.

3.2. Ku dňu predčasného zosplatenia úveru dňa 24.3.2017 bola pohľadávka v sume 1553,50 €, pozostávajúca zo sumy dlžnej istiny 1439,54 €, neuhradených úrokov 52,25 €, kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 0,43 € v sadzbe 5% ročne a poplatkov v sume 60,00 € (tie si ale žalobca neuplatňuje) a dlh na poistení 1,28 € (spolu 1493,50 €). Žalovaný v čase po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuhradil nič.

3.3. Za účelom preukázania svojich tvrdení bola súdu predložená úverová zmluva č. XXXXXX zo dňa 31.5.2016 (č.l. 4), podľa základných podmienok ktorej v čl. 1: žalobca žalovanému poskytol sumu 1500 € bezúčelovej pôžičky. Žalovaný sa ju zaviazal vrátiť v 96 splátkach po 26,05 € v lehote splatnosti prvej splátky dňa 20.6.2016 a každá ďalšia vždy do 20. dňa v mesiaci v nasledujúcom období a to všetko v lehote konečnej splatnosti dňa 20.5.2024.

3.4. Poplatok za poskytnutie úveru žalobca nežiadal a za poistenie účtoval 0,64 € mesačne. Na úver sa viazala 13,9% ročná úroková sadzba, RPMN činila 16,89%, priemerná RPMN 18,48% a celková čiastka určená k zaplateniu činila 2575,82 €. Úrok bol v základných podmienkach upravený - dohodnutý ako „fixný do splatnosti“

3.5. Žalobca na nesplácanie úveru upomínal už listom zo dňa 19.1.2017 (č.l. 21) s tým, aby aktuálny dlh 22,52 € vyrovnal do 24.1.2017 inak bude banka požadovať jednorazové splatenie celej dlžnej sumy. Žalovaný na výzvu nereagoval, preto žalobca listom zo dňa 24.3.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie celého úveru v sume 1553,50 € jednorazovo a to v lehote do 3.4.2017.

4. Procesný súd právne zhodnotil uplatnený nárok a po skonštatovaní, že:

- v prejednávanej spore zo zmluvy o úvere vyplýva, že strany sa dohodli na type a výške úrokovej sadzby ako „fixnej do splatnosti“ vo výške 13,9% p.a..

- že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 20.5.2024 a nesporné bolo aj to, že predčasným zosplatením úveru sa konečná splatnosť z dátumu 20.5.2024 zmenila na dátum 24.3.2017. Z toho vyplynulo, že na dohodnuté úroky 13,9% ročne z istiny patria žalobcovi iba do zosplatenia t.j. do 24.3.2017 a počnúc dňom 25.3.2017 žalobcovi zmluvný úrok nepatrí. Okrem toho súd poukázal aj na to, že, ako vyplýva z obsahu zmluvy, zmluvný úrok z dlžnej istiny „až do jej zaplatenia“ stranami dohodnutý nebol a teda a táto skutočnosť preukazuje nárok na zmluvný úrok iba za obdobie do splatnosti istiny ako celku.

Preto súd tú časť žaloby, ktorou sa domáhal zmluvného úroku za dobu od 25.3.2017 do zaplatenia, súd zamietol.

5. Proti tomuto výroku podal žalobca odvolanie, v ktorom namietol (súd uvádza stručne iba to podstatné), že žalobca má nárok na zaplatenie zmluvného úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Poukázal na to, že z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby peňažných prostriedkov. Tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje.

5.1. Odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax iných krajských súdov a to rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11C/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 45C/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017. Odkázal aj na rozhodovaciu prax v Českej republike, konkrétne rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 27.6.2007 sp.zn. 33Obo/607/2005, ďalej rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo/140/2014 z 24.7.2014. Tiež odkázal žalobca na skutočnosť, že navrhované znenie právnej úpravy § 53 ods. 9, kde sa na konci mala pripojiť veta „Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 OZ“ nebola legislatívne prijatá.

5.2. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie aj v časti zmluvného úroku 13,90% ročne z nezaplatennej istiny 1.439,54 € od 25.3.2017 do zaplatenia a žalovaného zaviazá uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi aj náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 16.12.2019 poukázal na to, že vo všeobecnosti platí, že zmluva o úvere, vrátane úveru spotrebiteľského, zakladá medzi zmluvnými stranami záväzkový vzťah, ktorého podstatnými náležitosťami sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Obchodný zákonník neobsahuje výslovnú právnu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatnenia úveru iba do okamihu jeho zosplatnenia, alebo mu úroky patria až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom.

6.1. Odvolací súd právne uzavrel, že z ust. § 503 Obchodného zákonníka bez ďalšieho nie je možné uzavrieť, že úrok patrí len do splatnosti úveru, doba trvania povinnosti platiť úroky je upravená len určením jej začiatku (v ust. § 502 Obchodného zákonníka) a koniec doby je ponechaný na vôľu zmluvných strán a pre dostatočné skutkové zistenie obsahu záväzkového vzťahu medzi sporovými stranami je potrebné dôsledne vychádzať z textu zmluvy o úvere, ktoré predložil ako dôkaz žalobca.

6.2. Poukázal na správny záver súdu prvej inštancie keď skonštatoval, že z písomného textu zmluvy o úvere chýba výslovná dohoda o povinnosti zaplatiť zmluvný úrok až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, na druhej strane zo zmluvy nie je možné vyvodiť ani právny záver, ku ktorému dospel prvoinštančný súd, že úroky patria iba do vyhlásenia predčasnej splatnosti. Akcentoval, že predčasná splatnosť úveru je druh sankcie, ktorú účastníci zmluvného vzťahu dohodli pri porušení určitých povinností a žalovanej logicky za jej porušenie nemôže vzniknúť výhoda spočívajúca v nezaplatení dohodnutého zmluvného úroku a teda žalobcovi nesporne patria úroky z úveru najmenej do dohodnutej konečnej splatnosti úveru, ktorá bola dohodnutá dňa 20.5.2024.

6.3. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie zmluvného úroku 13,90% ročne z nezaplatenej istiny 1.439,54 eur od 25.3.2017 do zaplatenia a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v spojení s výrokom o trovách konania.

7. Procesný súd uznesenie odvolacieho súdu doručil stranám sporu a žalobca reagoval písomným podaním zo dňa 12.2.2020 tak, že poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov SR (KS KE 5Co/190/2018, 5Co, 241/2018, KS NR 5Co/197/2018, KS PO 23Co/130/2018) ako aj rozhodnutie NS SR 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2019, z ktorého vyplynul právny záver, že veriteľ má právo na zmluvný úrok (obchodný) z úveru bez ohľadu na zosplatnenie úveru, a to aj popri úroku z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých peňažných prostriedkov dlžníkom. Dal do pozornosti aj rozsudok ESD v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených zmluvou a odradiť ho od omeškania pri plnení jeho povinností, zatiaľ čo bežné úroky majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Vzhľadom na tieto závery navrhol súd priznať mu zmluvný úrok až do doby skutočného splatenia úveru.

7.1. Z predloženého rozsudku NS SR 6Cdo/113/2018 (v ktorom bolo o.i. poukázané na rozhodnutie C-96/16 a C-94/17) vyplynulo, že týmto rozhodnutím bol zrušený rozsudok KS Bratislava sp. zn. 5Co/40/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vychádzajúci zo záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pri absencii členenia splátok na istinu, úrok a poplatky ... Najvyšší súd v podstate iba okrajovo uviedol názor k zmluvným úrokom a dobe ich platenia tak, ako je uvedené v bode 7. tohto odôvodnenia.

8. Súd nariadil pojednávanie na deň 7.9.2020, ktorého sa žiadna zo sporových strán nezúčastnila, svoju neúčast' ospravedlnil iba žalobca podaním zo dňa 17.6.2020. Z uvedeného dôvodu súd prejednal vec a a j rozhodol o nej v neprítomnosti strán sporu a keďže neboli navrhnuté žiadne ďalšie dôkazy, súd dokazovanie ukončil.

9. Po tom, ako bol rozsudok súdu zo dňa 16.1.2018 zrušený, sa dôkazná situácia absolútne v ničom nezmenila a viac-menej zostala v polohe právneho posúdenia. Na základe uvedeného preto súd vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli produkované do dňa prvého rozsudku a uvedené v bode 3.1. až 3.5. tohto odôvodnenia a na ich základe, súc viazaný tiež právnym názorom odvolacieho súdu, právne uzatvára:

10. Prejednávaný právny vzťah, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.5.2016 posudzoval sice podľa zmluvného typu upraveného v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale ako druh zmluvy podliehajúci zákonnej úprave o spotrebiteľských úveroch a zákonnej úprave v Obč. zákonníku.

11. Podľa ust. § 502 Obch. zák. (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

12. Podľa ust. § 503 Obch. zák. (1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ods. (2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Ods. (3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

13. Vychádzajúc z právnej úpravy je zrejmé, že kým počiatok platenia úrokov upravuje prvá veta ust. § 502 OBZ t.j. že sa majú platiť od poskytnutia peňažných prostriedkov (popr. od dňa zmluvne dohodnutej doby). Koniec platenia zmluvných úrokov je upravený v § 503 OBZ, ktorý je vyjadrený slovami „...záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky...“ ako aj slovami: V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Uvedené platí bez ohľadu na to, či sa úver stane splatným v dobe, dohodnutej v zmluve, alebo úveru, ktorý bol vyhlásený za predčasne splatný. Až v danom momente t.j. v čase splatnosti požičaných peňazí a spolu s nimi tiež splatných úrokov sa právo stáva nárokom. Povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú tento úver, teda požičané finančné prostriedky neboli vrátené veriteľovi, má svoje limity v tom zmysle, že táto zásada platí až do tzv. splatnosti úveru, pretože po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania.

14. To znamená, že platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti úveru, teda vlastne do doby, v ktorej bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť, ktorá okolnosť vyplynie z konkrétnej úverovej zmluvy. Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania, čo je odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu.

15. Tento záver súdu podporuje aj komentár k § 503 OBZ, podľa ktorého:

- vzhľadom na to, že ustanovenie je dispozitívne, pre dobu splatnosti úrokov je rozhodujúci obsah zmluvy, teda doba splatnosti, ktorú si strany dojednali v zmluve. Podporne je doba splatnosti úrokov upravená v odseku 1 a 2.

- všeobecne platí, že splatnosť úrokov je totožná so splatnosťou istiny, čo vyjadruje prvá veta. Tento princíp sa použije vždy (pokiaľ zmluva neustanovuje iné), keď sa má úver vrátiť jednorazovo. To platí za predpokladu, že lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov nie je dlhšia ako jeden rok. Ak táto lehota presiahne jeden rok, platí, že úroky sú splatné koncom kalendárneho roka, bez ohľadu na splatnosť istiny.

- pre poslednú fázu splácania úveru, teda keď sa má vrátiť zvyšok úveru, zákon ustanovuje podporné pravidlo, že úroky týkajúceho sa tohto zvyšku sú splatné spolu s ním.

Odsek 2 upravuje splatnosť úrokov pre prípad, ak si strany dojednali vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov v splátkach. Platí, že v deň splatnosti dohodnutej splátky sú splatné aj úroky z tejto splátky. Ide však o dispozitívnu úpravu a strany si môžu dohodnúť splatnosť úrokov pri splácaní úveru v splátkach odchylné.

16. S poukazom na zistený skutkový a stav súd má za to, že žaloba bola podaná dôvodne čo do istiny 1439,54 €, dlžného úroku do dňa zosplatnenia úveru (24.3.2017) v sume 52,25 €, kapitalizovaného

úroku z omeškania 0,43 €, ktorá pohľadávka v celkovej výške 1492,22 € bola už žalobcovi právoplatne priznaná.

17. Čo sa zmluvného úroku za obdobie od 25.3.2017 týka, ten mu podľa názoru súdu patrí aj za obdobie od 25.3.2017 avšak len vo výške, aká by bola uhradená za obdobie do zmluvnej splatnosti úveru t.j. dňa 20.5.2024 pri jeho riadnom splácaní.

18. Na základe listu žalobcu zo dňa 24.3.2017 sa stala zročnou nielen samotná istina, ale aj úrok, ktorý sa stal jej súčasťou za obdobie od 25.3.2017 do 20.5.2024, čo ale nebolo v žalobe finančne vyjadrené.

19. V zmysle zmluvy mala žalovaná zaplatiť na úvere celkovú čiastku 2575,80 €, z toho poplatok za poistenie činil 61,44 € (96 x 0,64). Zo sumy 2514,36 € (2575,80 mínus 61,44) bola istina vo výške 1500 € a teda celkom logicky činil úrok za celé dohodnuté obdobie sumu 1014,36 € (2514,36 mínus 1500). Zo sumy 1014,36 € už bola suma kapitalizovaného úroku vo výške 52,25 € priznaná rozsudkom zo dňa 18.1.2018, a teda rozdiel v sume 962,55 € (1014,36 mínus 52,25) činí výšku úroku, ktorú zostáva zo strany žalovanej zaplatiť, a ktorý sa stal predčasne splatný dňa 24.3.2017 spolu s dlžnou istinou, a v tejto výške ho súd žalobcovi priznal.

20. Na podporu tohto právneho názoru, vyjadreného napokon i v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, súd dáva do pozornosti tiež rozsudok NS SR 7Cdo/135/2019 zo dňa 23.7.2020, ktorý o.i. poukázal v identickej veci na tieto skutočnosti:

bod 9.8. odôvodnenia: pre spotrebiteľa je nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší... Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie t.j. jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a dlžník presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze zaplatiť.

bod 9.9.: túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez časového ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne, a preto dojednanie, ktorým sa spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o porušenie ust. § 53 ods. 1 OZ.

bod 9.10: na druhej strane postavenie veriteľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplnenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda, po zohľadnení úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

bod 9.11.: najvyšší súd už vo veci 5Cdo/42/2020 zo 16.6.2020 na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“

21. Podľa názoru súdu súd nešiel ultra petit, keď percentuálne vyjadrený zmluvný úrok z istiny priznal priamo v kapitalizovanej výške, ktorý záväzok v presnej výške vznikol žalovanej v podstate v deň podpísania úverovej zmluvy, a ktorého dlh je analyzovaný v bode 19. tohto odôvodnenia. S poukazom na vyššie uvedené preto súd žalobu ohľadom zmluvného úroku za obdobie dlhšie ako priznal súd t.j. aj za obdobie „od 25.3.2017 do zaplatenia“, zamietol.

22. Podľa § 255 ods. (1) CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Napriek čiastočnému zamietnutiu žaloby ohľadom príslušenstva možno konštatovať plný úspech žalobcu, preto súd v súlade s cit. ust. zákona priznal žalobcovi nárok na náhradu 100% trov, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : Ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.